

Gâsca de aur

A fost odată un om care avea **3**

trei

feciori. Băieții cei mari făceau toată

treaba pe lângă casă, dar băiatul cel mic era

tare neîndemânatic. Într-o zi, tatăl

l-a trimis în pădure pe fiul cel mare, ca să

aducă lemne pentru foc. Flăcăul a luat

un topor, s-a urcat în și s-a oprit în căruță

Mă trezește mama într-o dimineată din somn, cu vai-nevoie, zicându-mi: „Scoală, duglișule¹, înainte de răsăritura soarelui; iar vrei să te pupe cucul armenesc² și să te spurce, ca să nu-ți meargă bine toată ziua?”... Căci aşa ne amăgea mama cu o pupăză care-și făcea cuib, de mulți ani într-un teiu foarte bătrân și scorbutos, pe coasta dealului, la moș Andrei, fratele tatei cel mai mic. Și numai ce-o auzeai vara: „Pu-pu-pup! Pu-pu-pup!” des-dimineată³, în toate zilele, de vuia⁴ satul. Și cum mă scol, îndată mă și trimite mama cu demâncare în țarină, la niște lingurari⁵ ce-i

¹ dugliș = leneș

² cuc armenesc = pupăză

³ des-dimineată = dis-de-dimineată, foarte devreme

⁴ a vui = a răsuna

⁵ lingurar = țigan, persoană de etnie romă

Respect pentru oamenii cărții

aveam tocmai prășitori¹, tocmai în Valea-Sacă, aproape de Topoliță. Și pornind eu cu demâncarea, numai ce și aud pupăza cântând:

— Pu-pu-pup! pu-pu-pup! pu-pu-pup!

Eu, atunci, să nu-mi caut de drum tot înaainte? mă abat pe la teiu, cu gând să prind pupăza, căci aveam grozavă ciudă pe dânsa: nu numai-decât pentru pupat, cum zicea mama, ci pentru că mă scula în toate zilele cu noaptea-n cap din pricina ei. (...) Dar ea, sărmana, se vede că se mistuise² de frica mea prin cotloanele scorburei, undeva, căci n-am mai dat de dânsa nicăiri; parcă intrase în pământ. „Măi! anapăda³ lucrul ș-aista!”, zic eu înciudat, scoțând căciula din cap și

¹ prășitor = muncitor care sapă câmpul cultivat și smulge buruienile

² a se mistui = a se ascunde

³ anapăda = anapoda, rău

